

да турять учясть-тж на Западъ въ тѣглило 451 год. Този е былъ единъ ужасенъ бой, въ кого-то повече отъ 160,000 душъ на едно съ царь *Теодориха* изгубихж живота си. Аттила ся принудилъ да ся оттегли въ столнинж-тж си, и отъ тамъ прѣдиріе единъ походъ право противъ Рымъ, като забѣлѣжи пжть-тѣ си съ крѣвь и огнь. Всичко трепереше прѣдъ него, само Рымскый епископъ Левъ I-вый взе дързновеніе-то да отиде въ станъ-тѣ му за да го вразуми съ серіозны и пріятелскы прѣдставленія. Той съ помощь Божіихъ успѣда умягчи упорито-то сърдце: тѣй щото *Аттила* отъ веднѣждъ ся върнж по пжть-тѣ кѣмъ вѣтхото си отечество, и умрѣ на пжть-тѣ. Негови-тѣ Унны го погрѣбохж въ златенъ ковчегъ, нѣ за кого-то никога не ся намѣри никаквж слѣдъ, както и не ся намѣрихж слѣды за Унны-тѣ наскоро слѣдъ смърть-тж на *Аттила*.

Ако бы жители-тѣ на Рымъ, въ врѣме кога-то ся избавихж отъ ржцѣ-тѣ на страшный-тѣ *Аттила*, бѣхж дали Богу славж, и ако бы ся покаяхж, послѣдний-тѣ имъ часъ не щѣше да удари толкози скоро. Вандаль-тѣ Гейзерихъ въ 455 год. появи ся прѣдъ Рымъ, не намѣри никакво противленіе и за това съ войскж-тж си прѣзъ 14. дена обираше града.

Всичко отъ стойность-тж и искусство-то, кое-то бѣше останжло въ този старый царскый-тѣ градъ, славна-та Капитолія, златный-тѣ му покровъ, свѣти-тѣ сждове на Іерусалимскый храмъ кои-